

En daar hangt een gele kanarie

“Het staal rolt over de lopende band. Het is een roodgloeiende plak. Alle lampjes staan op groen. De productie is op schema. In de volgende hal zullen er van de plakken staal grote rollen gemaakt worden. De hijskranen die een baan langs het plafond hebben zullen deze verplaatsen naar een volgende lopende band. Mijn mannen zijn gehuld in overalls, hebben een witte helm op en dragen stevige schoenen. Ze zijn druk bezig. Zowel in de controlekamers als in de hijskranen. Net als de staalplaat loopt alles vandaag op rolletjes.

De Hoogovens vervullen me met trots. Iedereen in de omgeving heeft er werk. Van vader op zoon. De bergen zwart ijzererts stapelen zich op bij de haven en bij de sinterfabriek. De fabriekspijpen torenen boven deze bergen uit. Als je op de Noordpier staat bij Wijk aan Zee zie je de mooie grote statige zeeschepen waarmee het ijzererts wordt aangevoerd vanuit Zuid-Amerika. Hoogovens zijn grote ovens waar sinter (de luchtige brokken erts) en pellets (de knikkers van erts) samen met kooks gestapeld en verhit worden. De temperaturen zijn er hoog. Het vloeibaar ruwijzer ziet er uit als de binnenkant van een vulkaan. Rood en gloeiend lava wordt afgetapt en vormt een lange slang van vloeibaar staal. Die slang wordt in plakken gegoten. In de warmbandwalserij worden ze steeds dunner uitgewalsd en opgerold tot rollen staal. Die vinden uiteindelijk haar toepassing in de vorm van de verzinkt stalen buitenkant van auto's.

Johan komt naar me toe. ‘Gefeliciteerd met je verjaardag. Wanneer krijgen we taart?’ Ik antwoord dat mijn vrouw zelfgebakken appeltaart heeft gemaakt en dat ik die zo uit de auto haal. Vanochtend ben ik heel vroeg het huis uit gegaan. Iedereen sliep nog. Eerst moest ik de ramen krabben, alles was wit. Toen wilde mijn nieuwe gele Saab niet starten. Gelukkig is het me toch gelukt en ben ik voorzichtig hierheen gereden. Nog net op tijd voor de dienst.

De chef van Warmband 2 belt. Hij wil een overleg en vraagt me of ik langs kom. Ik loop naar hem toe en ga nog even naar mijn auto om de taart te halen. Verward kijk ik rond. Ik had mijn Saab toch hier neergezet? Nergens zie ik mijn geliefde gele kanarie. Hij zal toch niet gestolen zijn? Had ik de auto wel op slot gezet? Dan hoor ik luide lachsalvo's. Het hele team giert het uit. De mannen kijken naar boven. En daar hangt mijn Saab, honderd meter boven de grond, aan de grote haak van een hijskraan.”

